

อุปกรณ์และวิธีการทดลอง

1. วัสดุ และ อุปกรณ์

- 1.1 ต้นส้มเขียวหวาน อายุ 8 ปี จำนวน 96 ต้น
- 1.2 ปุ๋ยเคมี 21-0-0 (แอมโมเนียมซัลเฟต)
0-46-0 (ทริปเปิลฟูปเปอร์ฟอสฟेट)
0-0-50 (โพแทสเซียมซัลเฟต)
- 1.3 ปูจุลธาตุได้แก่ B (Borax) $(Na_2B_4O_7 \cdot 10H_2O)$
Zn (Zinc sulphate) $(ZnSO_4 \cdot 7H_2O)$
Cu (Copper sulphate) $(CuSO_4 \cdot 5H_2O)$
Fe (Ferrous sulphate) $(FeSO_4 \cdot 7H_2O)$
Mo (Ammonium molybdate) $(NH_4 \cdot 6Mo_7O_{24} \cdot 4H_2O)$
- 1.4 สารเคมีต่างๆ สำหรับวิเคราะห์ปริมาณธาตุอาหารในดินและตัวอย่างพืช
- 1.5 Hand refractometer ช่วง 0-32 °brix สำหรับวัดค่า TSS
- 1.6 Atomic Absorption Spectrophotometer ใช้ตรวจวัดปริมาณ K Ca Mg Fe Cu Mn และ Zn
- 1.7 Spectrophotometer ใช้ตรวจวัดปริมาณ N P และ B
- 1.8 Block digestion ใช้ในการย่อยตัวอย่างพืชเพื่อวิเคราะห์ปริมาณ N

2. แผนการทดลอง

วางแผนการทดลองแบบ Randomized Complete Block Design 4 ชั้น ใช้ 2 ต้นต่อ กรรมวิธี รวม 12 กรรมวิธี กรรมวิธีประกอบด้วยตัวรับการใส่ปุ๋ยต่างๆ ดังนี้

กรรมวิธีที่ 1 $N_1 P_1 K_1 + T$	กรรมวิธีที่ 7 $N_3 P_2 K_2 + T$
กรรมวิธีที่ 2 $N_1 P_1 K_2 + T$	กรรมวิธีที่ 8 $N_3 P_2 K_3 + T$
กรรมวิธีที่ 3 $N_2 P_1 K_2 + T$	กรรมวิธีที่ 9 $N_2 P_2 K_2 + T (-Fe)$
กรรมวิธีที่ 4 $N_2 P_2 K_2 + T$	กรรมวิธีที่ 10 $N_2 P_2 K_2 + T (-Mo)$
กรรมวิธีที่ 5 $N_2 P_2 K_1 + T$	กรรมวิธีที่ 11 $N_2 P_2 K_2$
กรรมวิธีที่ 6 $N_3 P_2 K_2 + T + Sa.B$	กรรมวิธีที่ 12 check

โดย $N_1 = 0.60$ กก.N/ต้น/ปี $N_2 = 0.90$ กก.N/ต้น/ปี $N_3 = 1.20$ กก.N/ต้น/ปี

$P_1 = 0.24$ กก. P_2O_5 /ต้น/ปี $P_2 = 0.48$ กก. P_2O_5 /ต้น/ปี

$K_1 = 0.45$ กก. K_2O /ตัน/ปี $K_2 = 0.90$ กก. K_2O /ตัน/ปี $K_3 = 1.35$ กก. K_2O /ตัน/ปี
 T = พ่นปูยจุลธาตุทางใน ประกอบด้วย B Zn Cu Fe และ Mo
 T (-Fe) = พ่นปูยจุลธาตุทางใน ประกอบด้วย B Zn Cu และ Mo
 T (-Mo) = พ่นปูยจุลธาตุทางใน ประกอบด้วย B Zn Cu และ Fe
 Sa.B = การให้ B ทางดินในรูปของ Borax อัตรา 100 กรัม/ตัน
 check = เป็นวิธีการจัดการธาตุอาหารตามปกติของศูนย์วิจัยพืชสวนเชียงราย โดยใส่ปูยใน
 อัตรา 0.99-0.99-1.23 กก. $N-P_2O_5-K_2O$ /ตัน/ปี

3. การดำเนินการทดลอง

3.1 ดำเนินการใส่ปูย N P K ทางดิน ตามกรรมวิธีโดยกำหนดเวลาและปริมาณปูยดังนี้

กรรมวิธี	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	รวม
	มกราคม (กก.)	พฤษภาคม (กก.)	สิงหาคม (กก.)	
N_1	0.200	0.200	0.2	0.60 (N)
N_2	0.300	0.300	0.3	0.90 (N)
N_3	0.400	0.400	0.4	1.20 (N)
P_1	0.120	0.120	-	0.24 (P_2O_5)
P_2	0.240	0.240	-	0.48 (P_2O_5)
K_1	0.125	0.125	0.2	0.45 (K_2O)
K_2	0.250	0.250	0.4	0.90 (K_2O)
K_3	0.375	0.375	0.6	1.35 (K_2O)

3.2 ทำการพ่นจุลธาตุให้แก่ส้มเขียวหวานทางใบ เดือนละครั้งตามแต่ละกรรมวิธีที่กำหนด โดยเริ่มพ่นตั้งแต่เดือนมกราคม จนถึงเดือนตุลาคม รวม 10 ครั้ง อัตราและรูปที่ใช้มีดังนี้

B ในรูปของ Borax ($Na_2B_4O_7 \cdot 10H_2O$) อัตรา 20 กรัม/น้ำ 20 ลิตร

Zn ในรูปของ Zinc sulphate ($ZnSO_4 \cdot 7H_2O$) อัตรา 20 กรัม/น้ำ 20 ลิตร

Fe ในรูปของ Ferrous sulphate ($FeSO_4 \cdot 7H_2O$) อัตรา 20 กรัม/น้ำ 20 ลิตร

Cu ในรูปของ Copper sulphate ($CuSO_4 \cdot 5H_2O$) อัตรา 8 กรัม/น้ำ 20 ลิตร

Mo ในรูปของ Ammonium molybdate ($NH_4 \cdot 6Mo_7O_{24} \cdot 4H_2O$) อัตรา 4 กรัม/น้ำ 20 ลิตร

3.3 ใส่ Dolomite อัตรา 3 กก./ตัน ทุกกรรมวิธี โดยแบ่งใส่ 2 ครั้ง ครั้งละ 1.5 กก./ตัน ในเดือน กุมภาพันธ์ และเดือนมิถุนายน

3.4 เฉพาะกรรมวิธีที่ 6 ใส่ B ทางดินในรูปของ Borax อัตรา 100 กรัม/ตัน ในเดือนกุมภาพันธ์

3.5 ใส่ปุ๋ยอินทรีย์อัตรา 80 กก./ตันทุกกรรมวิธี 1 ครั้งในเดือนกุมภาพันธ์

3.6 เก็บตัวอย่างดิน ก่อนเริ่มทดลอง บริเวณ ใต้ทรงพุ่มห่างจากโคนต้น 1 เมตร จำนวน 4 จุด ที่ระดับความลึก 0-15 และ 15-45 ซม. จากผิวดิน

3.7 เก็บตัวอย่างพืชโดยแยกเก็บดังนี้

3.7.1 ตัวอย่างใบ สูมเก็บตัวอย่างใบส้มใบที่ 3 หรือ 4 โดยแยกเป็นใบหนึ่งอย่างละจากกิ่งไม่ติดผล จำนวนชุดละ 25 ใบต่อต้น โดยเก็บที่ระยะเวลา ก่อนเริ่มทดลอง กรอกถุงมุก กันยายน และ ธันวาคม (ตัวอย่างใบชุดก่อนเริ่มทดลองและเดือนธันวาคมเก็บเฉพาะใบจากกิ่งไม่ติดผล)

3.7.2 ตัวอย่างผล สูมเก็บตัวอย่างผลส้มจำนวน 4 ผล/ต้น ที่ระยะเวลาเดือนตุลาคม กันยายน และระยะเก็บเกี่ยวผลผลิต

3.8 เมื่อผลส้มเขียวหวานสุกแก่ ทำการเก็บเกี่ยว บันทึกจำนวนผลและน้ำหนักผลผลิตต่อต้น จากนั้นสุ่มผลส้มจำนวน 5 ผลต่อต้น เพื่อตรวจคุณภาพของผลทดลองการวิเคราะห์ทางเคมีในห้องปฏิบัติการ

4. การวิเคราะห์ในห้องปฏิบัติการ

4.1 ตัวอย่างดิน นำตัวอย่างดินมาผึงให้แห้งในร่มบดและร่อนผ่านตะแกรงขนาด 18 mesh จากนั้น นำมาวิเคราะห์หาค่าต่างๆ (จักรพงษ์และประไพ, 2536) ดังนี้

4.1.1 pH โดยใช้ตัวอย่างดิน : น้ำ อัตรา 1 : 2 แล้ววัดด้วย pH meter

4.1.2 %OM โดยการออกซิไดซ์อินทรีย์かる์บอนเป็น CO_2 ด้วย $\text{K}_2\text{Cr}_2\text{O}_7$ ที่มากเกินพอ แล้ว วัด $\text{Cr}_2\text{O}_7^{3-}$ ที่เหลือด้วยการ ไทด์เทอร์ทกับ 0.5 N FeSO_4 ตามวิธีของ Walkley-Black (1934)

4.1.3 P โดยวิธีสักด้วยน้ำชา Bray II พัฒนาสีตามวิธีการ ascorbic acid (Watanabe and Olsen, 1962) แล้วอ่านด้วยเครื่อง Spectrophotometer ที่ความยาวคลื่น 882 nm

4.1.4 K Ca Mg โดยวิธีสักด้วยน้ำยา Ammonium acetate 1 N pH 7 โดยชั่งดินแห้ง 5 กรัม ใช้น้ำยาสักด 25 มล. เขย่า 30 นาที กรองด้วยกระดาษกรอง แล้วอ่านค่าด้วยเครื่อง Atomic absorption spectrophotometer (Jackson, 1967)

4.1.5 Zn Mn Fe Cu โดยวิธีสักด้วยน้ำยา DTPA โดยชั่งตัวอย่างดิน 10 กรัม เติมน้ำยา DTPA 20 มล. แล้วเขย่านาน 2 ชั่วโมง กรองด้วยกระดาษกรองแล้วนำไปอ่านค่าด้วยเครื่อง Atomic absorption spectrophotometer

4.2 ตัวอย่างพืช นำตัวอย่างในสัมที่สุ่มเก็บมาล้างด้วยน้ำสะอาด แล้วอบแห้งในตู้อบที่อุณหภูมิ 70°C เป็นเวลา 3 วัน (Grant and Mac Naughlae, 1968) บดให้ละเอียดด้วยโกร่งบดตัวอย่างพืช ผ่านตะแกรงร่อนขนาด 18 mesh สำหรับตัวอย่างผลสัม หลังจากล้างด้วยน้ำสะอาดแล้วปอกเปลือก แยกส่วนของเปลือก กาบ และน้ำคั้น โดยเปลือกและการนำไปอบแห้งที่อุณหภูมิ 70°C นาน 48 ชม. แล้วบดให้ละเอียดด้วยโกร่งบดตัวอย่างพืชผ่านตะแกรงร่อนขนาด 18 mesh ส่วนน้ำคั้นวัดปริมาณกรดทั้งหมด (TTA) และปริมาณของเยื่องที่ละลายนำ้ได้ (TSS) โดยวัดทันที และน้ำคั้นที่เหลือบารุงขาวดเก็บในตู้เย็นเพื่อเตรียมวิเคราะห์ธาตุอาหารต่างๆ ต่อไป โดยใช้วิธีวิเคราะห์ดังนี้ (ปรีดาและคณะ, 2536)

4.2.1 N ย่อยตัวอย่างพืชด้วยกรดกำมะถันโดยเครื่อง Block digestion แล้วพัฒนาสีด้วย น้ำยา N1 (สารละลายของ Sodium salicylate, Sodium citrate และ Sodium tartrate) และ น้ำยา N2 (สารละลาย Sodium hydroxide และ Sodium hypochlorite) จนเกิดสีเขียวปนน้ำเงิน จากนั้นนำไปอ่านค่า Absorbance ด้วยเครื่อง Spectrophotometer ที่ความยาวคลื่น 625 nm

4.2.2 P ด้วยวิธี Dry ashing หั่งตัวอย่างพืช 0.5 กรัม นำไปเผาในเตาเผาพิเศษ (muffle furnace) ที่อุณหภูมิ 550°C นาน 8 ชั่วโมง ทิ้งไว้ให้เย็นแล้วต้ม 2 N HCl 15 มล. เจียจางด้วยน้ำกลั่น 15 มล. กรองด้วยกระดาษกรองเบอร์ 42 แล้วนำมาพัฒนาสีเหลือง โดยวิธี Vanadate Method (Jackson, 1967) แล้วอ่านค่า Absorbance ด้วยเครื่อง Spectrophotometer ที่ความยาวคลื่น 470 nm

4.2.3 K Ca Mg Fe Mn Cu และ Zn โดยวิธี dry ashing เช่นเดียวกับฟ้อฟอรัส แล้วอ่านค่าด้วยเครื่อง Atomic absorption spectrophotometer

4.2.4 B โดยวิธี dry ashing เช่นเดียวกับในฟ้อฟอรัส แล้วนำมาพัฒนาสีด้วยน้ำยา Buffer-masking reagent (สารละลาย Ammonium acetate, Potassium acetate EDTA tetrasodium salt และ Nitrilotriacetic acid ในน้ำกลั่นและ Acetic acid) และน้ำยา Azomethine-H reagent (สารละลาย Azomethine-H และ Ascorbic acid) อัตราส่วน 2:1 เบย่าแล้วตั้งทิ้งไว้ 1 ชม. นำไปอ่านค่า Absorbance ด้วยเครื่อง Spectrophotometer ที่ความยาวคลื่น 420 nm (Bernad, 1990)

4.3 การวัดคุณภาพผลผลิตหลังเก็บเกี่ยว

4.3.1 ปริมาณของเยื่องที่สามารถละลายได้ (Total Soluble Solids) วัดโดยใช้เครื่อง hand refractometer

4.3.2 ปริมาณกรดทั้งหมด โดยวิธีไนต์ตรท์ด้วยสารละลายด่างมาตรฐาน (NaOH) โดยนำน้ำสัม 5 มล. ไนต์ตรท์ กับ standard NaOH ความเข้มข้น 0.1 N โดยใช้ phenolphthalein ความเข้มข้น 1 % เป็น indicator

4.3.3 วัดขนาด น้ำหนักผล ความหนาเปลือก น้ำหนักเปลือกและปริมาณน้ำคั้น

4.3.4 ตรวจสอบรัศมีของผลลัพธ์โดยการซิมและให้คะแนนตามแบบของการศึกษาของ กิจกรรม (2539) โดยใช้ระบบให้คะแนนเพิ่ม 5 คะแนน ดังนี้

5 คะแนน หมายถึง สัมมาร์沙ติ ห้อมหวานแหลม เข้มข้น อมเปรี้ยวเล็กน้อย อร่อยมาก สีเนื้อขาว ภาคน้อย

4 คะแนน หมายถึง สัมมาร์沙ติ ห้อมหวาน อมเปรี้ยวเล็กน้อย อร่อย สีเนื้อขาว ภาคน้อย

3 คะแนน หมายถึง สัมมาร์沙ติ ห้อมหวาน อมเปรี้ยวมากกว่า 4 สีเนื้อขาว มีรสจืดปานกลาง

2 คะแนน หมายถึง สัมมาร์กัลันปอกติ รสเปรี้ยวจัด จืดมากกว่า 3

1 คะแนน หมายถึง รสชาติไม่คือ เปรี้ยวจัด จืดมาก

สถานที่ทำการทดลอง ศูนย์วิจัยพืชสวนเชียงราย
ระยะเวลาที่ทำการทดลอง มกราคม - ต้นวันคม 2540